

beet, og jeg skal da møde Grundene, naar de fremkomme. Naar den ærede Finantsminister endelig siger, at en saadan Decharge vil Regjeringen ikke „modtage“, da veed jeg ikke, hvor Regjeringen vil gjøre af den, dersom Rigsdagen vedtager den.

Finantsministeren: Da den ærede Ordfører har fremdraget Uttringer af mig som Medlem af dette Thing, da Sagen i forrige Sæssion var under Forhandling, skulde jeg dog finde det rigtigt, at jeg noget omstændeligere gengav disse Uttringer, for at vise, at der ingen Strid er imellem mine nærværende og tidligere Udtalelser. En saadan Strid kunde iøvrigt vel tildeels være tilstede, da jeg ikke alene taler i mit eget Navn, men i flere Punkter, som bemærket, ogsaa paa Regjeringens Begue. Der er imidlertid ingen Strid tilstede, hvad dette angaaer. Jeg har ogsaa under Forhandlingerne iaar fundet Anledning til at bemærke, at, naar Udvalget havde meent at kunne definere den Afgjørelse, der her fandt Sted ved Regnskabs Behandling, som en regnskabsmæssig Afgjørelse af alle af Revisionen fremdragne Udsættelser, da var dette en meget for snever Angivelse, da det, som det kom an paa, var at tage en Beslutning om Regnskabet i sin Heelhed, og ikke blot om de Punkter, som Revisionen, der kun er at betragte som Rigsdagens Besuldmægtigede, har fundet Anledning til at fremhæve. Det var ganske den samme Tanke, der i sin Tid gjorde sig gjældende i de Udtalelser af mig, der ville findes i Landsthingstidenden for forrige Sæssion Spalte 1224, og hvoraf jeg vil udbede mig den ærede Formands Tilladelse til at oplæse blot et Par Punktummer, da derved formeentlig Tanken vil staae fuldkommen klar, hvilket jeg ikke troer saalædt er muligt, naar blot enkelte Uttringer fremhæves. Mine Ord lode saaledes: „Det vil jo nemlig sees, naar man kaster et Blik tilbage paa de forskjellige af Thinget vedtagne Beslutninger, at disse angaae visse, tildeels endogsaa meget detaillerede Punkter i Regnskabet, hvorimod der aldeles Intet er besluttet med Hensyn til Regnskabet i dets Heelhed, med Hensyn til den overveienende Deel af Regn-

skabet. Nu kan det vel ikke betvivles, at den underforstaaede Mening maa være, at Rigsdagen iøvrigt erkjender Regnskabet for at være rigtigt; men jeg anseer det dog for at være det Rigtigste, at en saadan almindelig Udtalelse ogsaa virkelig fandt Sted; med andre Ord: jeg mener, at der savnes Noget, forsaavidt der ikke endnu, foruden de forskjellige specielle Punkter, er gjort en almindelig Indstilling, der vel kunde have den Form, at Rigsdagen iøvrigt anerkjender Rigtigheden af det afslagte Regnskab.“ — Dette er min Mening endnu i dette Dieblif. Jeg maatte finde det ganske passende og rigtigt, om den sidste Beslutning blev den: „I Genhold til alt det Foregaaende anerkjender Rigsdagen Rigtigheden af det afslagte Regnskab.“ Naar jeg dernæst i det samme Foredrag har tilføiet disse Ord, som ganske rigtigt ere blevene angivne af den ærede Ordfører: „Jeg veed ikke, om der skulde være Noget imod at bruge det sædvanlige Udtryk: Decharge; i ethvert Tilfælde behøvede dette Ord slet ikke at forekomme i en sliq Indstilling, men Meningen maatte dog vel stedse udtales, at Regnskabet for alt Dvrigt var anerkjendt at være rigtigt“, — da er dette jo i god Overensstemmelse med det Ovenanførte. Naar den ærede Ordfører mener, at det var en Høflighed mod den forrige Finantsminister, der bragte mig til at yttre nogen Tvivl om Ordet „Decharge“, da var dette paa ingen Maade Tilfældet; jeg vilde snarere sige, at det var en Høflighed ligeoverfor de mange afvigende Ansuelser, der vare om Betydningen af dette Ord. Mange ønskede jo nemlig stedse at komme tilbage til Udtrykkene „Decision og Decharge“; jeg hørte ikke til disse; og i ethvert Fald har jeg aldeles tydeligt angivet, at jeg ved „Decharge“ kun har villet forstaae, at Regnskabs Rigtighed skulde anerkjendes, da jeg, hvis der ikke fra Regjeringens Side havde været nogen Indvending imod at bruge Ordet „Decharge“, heller ikke kunde ville modsætte mig dette Ord, naar der blot udtrykkeligt tilføiedes, at derved ikke skulde menes den Art af Decharge, som følger paa en almindelig regnskabsmæssig Decision, som efter Regnskabs Prøvelse finder Sted. Nu staaer jeg imidlertid med Hensyn til Be-